

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 3

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 ianuarie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
757/2001. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2001 pentru modificarea alin. 1 al art. 7 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993.....	1	Decizia nr. 260 din 25 septembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2000, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România	3-6
1.086/2001. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2001 pentru modificarea alin. 1 al art. 7 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993.....	2	Decizia nr. 262 din 25 septembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Codul familiei.....	6-7
★		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
758/2001. — Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 62/2001 pentru completarea Legii sanitare veterinară nr. 60/1974.....	2	430/2001. — Ordin al ministrului industriei și resurselor privind aprobarea Listei cuprinzând organismele desemnate în domeniul compatibilității electromagnetice.....	7-8
1.087/2001. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 62/2001 pentru completarea Legii sanitare veterinară nr. 60/1974.....	3		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2001 pentru modificarea alin. 1 al art. 7 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113 din 30 august 2001 pentru modificarea alin. 1 al art. 7 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 7 septembrie 2001.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2 octombrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

București, 27 decembrie 2001.
Nr. 757.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2001
pentru modificarea alin. 1 al art. 7
din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2001 pentru modificarea alin. 1 al art. 7 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 21 decembrie 2001.
 Nr. 1.086.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE
privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 62/2001 pentru completarea
Legii sanitare veterinare nr. 60/1974

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 62 din 30 august 2001 pentru completarea Legii sanitare veterinare nr. 60/1974, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.6 din Legea nr. 324/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 august 2001, cu următoarele modificări:

1. La articolul I, alineatul 3 al articolului 30 va avea următorul cuprins:

„Funcționarea unităților de tăiere a animalelor și a păsărilor, de colectare, prelucrare, procesare, depozitare și valorificare a produselor de origine animală, unități stabilite

prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, este permisă numai dacă au asigurată asistența sanitară veterinară de stat, în condițiile prezentei legi.“

2. După articolul II se introduce articolul III cu următorul cuprins:

„Art. III. — Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 30 decembrie 1991, cu modificările și completările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, va fi republicată, după aprobarea acesteia de către Parlament, în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 25 septembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

București, 27 decembrie 2001.
 Nr. 758.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 62/2001 pentru completarea
Legii sanitare veterinare nr. 60/1974**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 62/2001 pentru completarea Legii sanitare veterinare nr. 60/1974 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 21 decembrie 2001.
Nr. 1.087.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 260

din 25 septembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2000, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2000, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Primăria Municipiului Zalău în Dosarul nr. 7.910/2000 al Judecătoriei Zalău.

La apelul nominal se prezintă avocatul Ioan Vlaic, în calitate de reprezentant al autorului excepției, lipsind

cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, precizând că obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, cu referire la poziția 22 din anexa la ordonanță, și ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2000, respectiv poziția 22 din anexa nr. 1 la această ordonanță. Se susține că aceste prevederi contravin dispozițiilor art. 114 alin. (4) din Constituție, deoarece nu a existat un caz excepțional care să justifice adoptarea acestor ordonanțe. Totodată a fost încălcată și dispoziția constituțională a art. 72 alin. (3) lit. k), potrivit căreia regimul general al proprietății și al moștenirii se reglementează prin lege organică. Autorul excepției mai arată că prin ordonanțele criticate s-a dispus asupra bunurilor aparținând proprietății publice, fără ca acestea să fi fost trecute în domeniul privat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca fiind inadmisibilă, deoarece excepția de neconstituționalitate a fost formulată direct prin acțiune, ceea ce contravine, astfel cum Curtea Constituțională a stabilit în jurisprudența sa, dispozițiilor art. 144 lit. c) din

Constituție și celor prevăzute de art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 ianuarie 2001, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2000, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000**, excepție ridicată de Primăria Municipiului Zalău în Dosarul nr. 7.910/2000 al acelei instanțe.

Prin acțiune s-a cerut Judecătoriei Zalău „să dispună Biroului de publicitate imobiliară de pe lângă Judecătoria Zalău de a îndeplini obligația de a nu face — obligație ce constă în aceea de a nu înscrie în evidențele CF Zalău a vreunei cereri de întabulare a dreptului de proprietate, din partea Parohiei Reformate Zalău, asupra imobilului situat în municipiul Zalău, str. Corneliu Coposu nr. 15, ce are destinația «Casă de Cultură municipală», imobil identificat în CF nr. 3056, 3539, nr. topo 421/a/1, 422/a, transcris în CF nr. 1, pentru următoarele motive: [...]”, invocându-se și „4. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2000, și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2000 sunt neconstituționale deoarece reglementările instituite prin aceste acte normative aparțin legii organice. Or, potrivit art. 114 alin. (1) din Constituție Guvernul poate fi abilitat prin lege să emită ordonanțe numai în domeniul care nu fac obiectul legilor organice. Totodată se arată de către autorul excepției că „aceste ordonanțe de urgență se pot emite doar în situații excepționale, ce presupun urgența adoptării unor măsuri, ce în drept nu se poate reține”.

Autorul excepției susține în continuare că reglementările Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2000 contravin dispozițiilor art. 135 din Constituție, care prevăd că „proprietatea publică aparține statului”, iar „bunurile proprietate publică sunt inalienabile”, acestea putând fi date doar în administrarea regiilor autonome și instituțiilor publice sau putând fi concesionate ori închiriate.

Judecătoria Zalău, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În legătură cu susținerea potrivit căreia Guvernul nu ar putea emite ordonanțe de urgență în domeniul legii organice se apreciază că dispozițiile art. 114 alin. (4) din Constituție, care reglementează condițiile de emiteră a ordonanțelor de urgență, nu prevăd nici o limitare în ceea ce privește reglementarea prin ordonanțe de urgență. Referitor la motivul de neconstituționalitate constând în încălcarea dispozițiilor art. 135 din Constituție, care consacră caracterul inalienabil al bunurilor proprietate publică, instanța apreciază că „restituirea către comunitățile cetățenilor aparținând minorităților naționale a imobilelor care au trecut în proprietatea statului prin confiscare, constrângere, naționalizare sau prin manopere dolosive reprezintă un demers legitim într-un stat de drept și, finalmente, o consacrare practică a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora «dreptul de proprietate este garantat»”. În ceea ce privește invocarea de către autorul excepției de neconstituționalitate a dispoziției cuprinse la art. 135 alin. (5) din Constituție,

potrivit căreia „Bunurile proprietate publică sunt inalienabile”, instanța apreciază, de asemenea, că aceasta este aplicabilă „bunurilor deținute în baza unui just titlu, iar nu în mod nelegal”.

În sfârșit, în legătură cu critica privind condițiile în care au fost emise ordonanțele de urgență stabilite la art. 114 alin. (4) din Constituție, potrivit opiniei instanței de judecată, „Caracterul declarat reparativ al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2000 privind imobilele trecute abuziv în proprietatea statului în urmă cu zeci de ani justifică [...] urgența”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale criticate este inadmisibilă, deoarece, astfel cum rezultă din obiectul cererii formulate de Primăria Municipiului Zalău, soluționarea litigiului, care are ca obiect obligarea Biroului de publicitate imobiliară de pe lângă Judecătoria Zalău de a nu înscrie în favoarea pârâtei Parohia Reformată Zalău dreptul de proprietate asupra imobilului „Casa Municipală de Cultură Zalău”, „nu depinde de dispozițiile cuprinse în ordonanțele de urgență ale Guvernului criticate ca neconstituționale”. Astfel, sunt aplicabile dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată. În acest sens se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale, indicându-se Decizia nr. 132/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie 2000, și Decizia nr. 240/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 5 ianuarie 2000.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 10 iunie 1999, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2000 pentru modificarea și completarea anexei la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/1997 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților evreiești din România, respectiv a anexei la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 5 iulie 2000, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 4 iulie 2000. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2000, conform dispozițiilor cuprinse la art. 2, a modificat datele cuprinse la unele poziții din anexa la Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 83/1999, între care și cele privind poziția nr. 22, ce se referă la imobilul din Zalău, Str. Republicii nr. 15, județul Sălaj — Casa de cultură orășenească.

Analizând actele normative ce constituie obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea nu au nici o legătură cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 evocată de autorul excepției, care privește retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România (bunuri ce nu sunt nominalizate în cuprinsul ordonanței), în limita a zece imobile pentru fiecare cult religios și conform unei proceduri instituite anume prin această ordonanță. Această ordonanță de urgență nu cuprinde nici o mențiune privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999. În consecință, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, criticată pentru neconstituționalitate, prevede la art. 1 restituirea imobilelor cuprinse în anexă, imobile care au aparținut comunităților (organizații, culte religioase) cetățenilor aparținând minorităților naționale din România și au fost trecute după anul 1940 în proprietatea statului român prin măsuri de constrângere, confiscare, naționalizare sau manevre dolosive. În anexa care face parte integrantă din ordonanța de urgență, la poziția nr. 22 este prevăzut imobilul (teren și construcții) situat în Zalău, Str. Republicii nr. 16, județul Sălaj, cu următoarele date: la coloana „Actul de proprietate” — „Extras C.F. nr. 773, nr. topo 917, 919”; la coloana „Titularul actual al dreptului de proprietate” — „Statul român”; la coloana „Destinația inițială a imobilului” — „Casă de cultură reformată”; la coloana „Folosința actuală a imobilului” — „Casă de cultură orășenească”; la coloana „Actul în baza căruia imobilul a intrat în proprietatea statului” — „Legea nr. 10/1948, Încheierea nr. 78/1967”. Prin anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2000 datele de la poziția nr. 22 a anexei la Ordonanța Guvernului nr. 83/1999 au fost modificate în sensul că adresa imobilului este „Zalău, Str. Republicii nr. 15, județul Sălaj”, iar la coloana „Actul de proprietate” s-a trecut „Extras C.F. nr. 3056, 3539, nr. topo 421/a/1, 422/a, transcris în C.F. nr. 1”, toate celelalte date rămânând aceleași cu cele prevăzute în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999.

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia a invocat dispozițiile constituționale ale art. 114 alin. (1), potrivit cărora „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice”, ale art. 114 alin. (4), care prevăd că „În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. [...]”, precum și ale art. 135 alin. (5), care prevăd că „Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate”.

Se susține că au fost încălcate dispozițiile art. 135 alin. (5) din Constituție, cu motivarea cuprinsă în formularea dată prin cererea de chemare în judecată, în sensul că în anexele ordonanțelor criticate sunt înscrise imobile „care, conform Legii nr. 213/1998, constituie domeniul public al statului sau unităților administrativ-teritoriale”. Totodată se arată că „domeniul reglementat prin aceste acte normative este rezervat, potrivit art. 72 alin. (3) lit. k) din Constituție, legii organice, și nu Guvernului, căruia îi este interzis conform art. 114 alin. (1) din Constituție să emită ordonanțe în domeniile enumerate de art. 72 care fac obiectul legilor organice”. În sfârșit, un alt motiv de neconstituționalitate este și acela în sensul că „aceste ordonanțe de urgență se pot emite doar în situații excepționale, ce presupun urgența adoptării unor măsuri, ceea ce în drept nu se poate reține”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru considerentele ce urmează:

În legătură cu critica referitoare la nerespectarea dispozițiilor art. 114 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora prin ordonanțele emise în baza unei legi de abilitare se poate reglementa în domenii care nu fac obiectul legilor organice, Curtea constată că această dispoziție nu este aplicabilă ordonanțelor de urgență prevăzute de art. 114 alin. (4) din Constituție. În acest sens Curtea Constituțională s-a pronunțat în mod constant în jurisprudența sa (de exemplu, prin Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998). Pe de altă parte, Curtea observă că obiectul ordonanțelor criticate pentru neconstituționalitate privește restituirea unor bunuri imobile determinate care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, iar nu regimul general al proprietății, care, într-adevăr, conform art. 72 alin. (3) lit. k) din Constituție, constituie exclusiv obiect al legii organice.

Referitor la motivul de neconstituționalitate care vizează încălcarea dispozițiilor art. 114 alin. (4) din Constituție, prin neîndeplinirea, în cazul ordonanțelor criticate, a condițiilor privind existența „cazului excepțional” și a „urgenței”, Curtea Constituțională a reținut prin Decizia nr. 10 din 16 ianuarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 4 mai 2001, într-un alt dosar privind neconstituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 că „în Nota de fundamentare care însoțește ordonanța caracterul de urgență este justificat prin starea imobilelor la care ordonanța se referă, care sunt fie «într-o fază avansată de degradare», fie «susceptibile de a fi privatizate», iar pe de altă parte se invocă obligațiile asumate de România, printre care este și cea a restituirii bunurilor comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate constând în încălcarea dispozițiilor art. 135 alin. (5) din Constituție, care consacră caracterul inalienabil al bunurilor proprietate publică, Curtea constată că, potrivit mențiunii cuprinse în poziția din anexă cu privire la care s-a declanșat litigiul, bunul în cauză era proprietatea statului, fără a se preciza că este proprietatea publică sau privată a acestuia. Totodată clarificarea aspectelor legate de îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, în cazul restituirii către foștii proprietari, prin ordonanță de urgență, a unor bunuri care au fost trecute în proprietatea statului după anul 1940, „prin măsuri de constrângere, confiscare, naționalizare sau manevre dolosive”, este un atribut al Comisiei speciale de restituire, instituită potrivit dispozițiilor art. 2 din ordonanță. De asemenea, Curtea constată că actul reparatoriu al restituirii către foștii proprietari a bunurilor lor care, potrivit ordonanței în cauză (cu putere de lege), au fost trecute în proprietatea statului după anul 1940 „prin măsuri de constrângere, confiscare, naționalizare sau manevre dolosive” nu poate fi asimilat actelor de înstrăinare. De altfel, în conformitate cu Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, orice act obișnuit de înstrăinare (vânzare, schimb etc.) este posibil, chiar în cazul unui bun proprietate publică, dacă bunul este trecut, cu respectarea prealabilă a condițiilor prevăzute la art. 10 din lege, din domeniul public al statului sau al unității administrativ-teritoriale în domeniul privat al acestuia. În cazul bunurilor proprietate publică a statului această operațiune se realizează prin hotărâre a Guvernului (act inferior legii și ordonanței emise de Guvern).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Primăria Municipiului Zalău în Dosarul nr. 7.910/2000 al Judecătoriei Zalău.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2000, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 septembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 262

din 25 septembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Codul familiei

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Codul familiei, excepție ridicată de Dorin Vasile Danci în Dosarul nr. 3.981/2000 al Judecătoriei Lugoj.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate, ca fiind fără obiect, întrucât Codul familiei nu cuprinde reglementări referitoare la întreruperea cursului sarcinii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 februarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 3.981/2001 **Judecătoria Lugoj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 din Codul familiei**, excepție ridicată de Dorin Vasile Danci într-un proces privind stabilirea paternității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 59 din Codul familiei, care reglementează acțiunea în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei, încalcă prevederile art. 4 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție, „întrucât în lumina acestor prevederi ale Legii fundamentale femeia este egală în drepturi cu bărbatul și, în condițiile în care legislația română permite avortul, fiecare cetățean ar trebui să aibă dreptul de a alege între a deveni sau nu părinte, iar acest drept, potrivit prevederilor Codului familiei, îl are doar femeia“.

Judecătoria Lugoj, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Codul familiei este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost

comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere se arată că nici prevederile art. 59 din Codul familiei și nici vreo altă dispoziție din cod nu reglementează dreptul pe care l-ar avea femeia însărcinată de a decide întreruperea cursului sarcinii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 59 din Codul familiei, al căror conținut este următorul:

„Acțiunea în stabilirea paternității din afara căsătoriei aparține copilului și se pornește în numele său de către mamă, chiar dacă este minoră, ori de reprezentantul lui legal.

Dreptul de a porni acțiunea în stabilirea paternității nu trece asupra moștenitorilor copilului; ei pot continua acțiunea pornită de acesta.

Acțiunea în stabilirea paternității poate fi pornită și împotriva moștenitorilor pretinsului tată.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că acest text de lege contravine prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2), care stabilesc că *„România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială“*, precum și ale art. 16 alin. (1), potrivit cărora *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări“*.

Examinând motivele de neconstituționalitate invocate, Curtea constată că textul de lege criticat reglementează

stabilirea pe cale judecătorească a paternității din afara căsătoriei, în sensul că dreptul la acțiune împotriva presupusului tată aparține copilului și se exercită în numele său de către mamă, în calitate de reprezentant legal al acestuia. Așadar, art. 59 din Codul familiei nu cuprinde, astfel cum susține autorul excepției de neconstituționalitate, dispoziții din care să rezulte că, „avortul fiind permis, [...] femeia este singura care poate hotărî cu privire la nașterea

copilului“, „încălcându-se astfel egalitatea în drepturi dintre un bărbat și o femeie“. Ca atare, Curtea nu poate reține că prevederile criticate instituie vreo discriminare între cetățeni pe criteriu de sex și nici că acestea încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, așa încât excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Codul familiei urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 din Codul familiei, excepție ridicată de Dorin Vasile Danci în Dosarul nr. 3.981/2000 al Judecătoriei Lugoj.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 septembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTREUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

privind aprobarea Listei cuprinzând organismele desemnate în domeniul compatibilității electromagnetice

Ministrul industriei și resurselor,

în conformitate cu prevederile art. 14 alin. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.032/2001 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de funcționare a aparatelor electrice și electronice din punct de vedere al compatibilității electromagnetice,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările ulterioare,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista cuprinzând organismele desemnate în domeniul compatibilității electromagnetice, prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 17 decembrie 2001.
Nr. 430.

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând organismele desemnate în domeniul compatibilității electromagnetice

Nr. crt.	Denumirea organismului desemnat/Adresa	Clasificare CAEN	Domenii/Produse reprezentative
1.	Laboratorul de Încercări de Înaltă Tensiune — Laboratorul de compatibilitate electromagnetice al ICMET Craiova, calea București nr. 144, județul Dolj	29	Industria de mașini și echipamente: — cuptoare electrice industriale sau de laborator; — echipamente de aer condiționat și răcire; — echipamente frigorifice; — mașini și aparate electrice de uz casnic; — altele

Nr. crt.	Denumirea organismului desemnat/Adresa	Clasificare CAEN	Domenii/Produse reprezentative
		30	Industria de mijloace ale tehnicii de calcul și de birou: — aparate de fotocopiat; — aparate de tipărit; — mașini de birou diverse; — altele
		31	Industria de mașini și aparate electrice: — motoare, generatoare, transformatoare; — aparate pentru comandă și distribuție electricitate; — lămpi electrice și echipamente de iluminat; — echipamente electrice pentru motoare și vehicule; — echipamente electronice educaționale; — altele
		33	Industria de aparatură și instrumente medicale de precizie, optice și ceasornicărie: — aparate medicale și științifice; — aparatură de măsură și control; — echipamente fotografice; — altele
		365	Jocuri și jucării: — trenulețe și minimodele electrice; — jocuri video; — altele
2.	Laboratorul de Încercări pentru Certificarea Produselor Electrice al Societății Comerciale ICPE — S.A., Splaiul Unirii nr. 313, sectorul 3, București	29	Industria de mașini și echipamente: — echipamente de aer condiționat și răcire; — echipament frigorific; — mașini și aparate electrice de uz casnic; — altele
		30	Industria de mijloace ale tehnicii de calcul și de birou: — aparate de fotocopiat; — aparate de tipărit; — mașini de birou diverse; — altele
		31	Industria de mașini și aparate electrice: — aparate pentru comandă și distribuția electricității; — lămpi electrice și echipamente de iluminat; — echipamente electrice pentru motoare și vehicule; — echipamente electronice educaționale; — altele
		33	Industria de aparatură și instrumente medicale de precizie, optice și ceasornicărie: — aparate medicale și științifice; — aparatură de măsură și control; — echipamente fotografice; — altele

---

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

---